

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph. D. ve věci

žalobce: **J. M.**
zastoupený advokátem Ing. Mgr. Bc. Petrem Molnárem
sídlem Vrchlického 678/19, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti: **1) Ředitelství silnic a dálnic ČR**
sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4
zastoupeno advokátem JUDr. Ing. Milošem Olíkem, Ph.D., LL.M.
sídlem Na Pankráci 127, 140 00 Praha 4
2) CETIN a.s.
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021 č. j. KUKHK-9996/DS/2021-8(Tl), ve věci povolení stavby

takto:

I. Žaloba se v části, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 4. 1. 2021 č. j. MUNP 2021/81/SÚ/KP ve znění rozhodnutí o opravě

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

zřejmých nesprávností ze dne 18. 1. 2021, a zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 7. 5. 2021 č. j. KUKHK-9996/DS/2021-8(Tl), **zamítá**.

II. Ve zbytku se žaloba **odmítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka (dále jen „stavební úřad“) ze dne 4. 1. 2021 č. j. MUNP 2021/81/SÚ/KP, ve věci povolení stavby „I/16 Nová Paka – obchvat Nová Paka - Vidochov“, zároveň navrhoval zrušit toto prvostupňové stavební povolení.
2. Dále se domáhal toho, aby soud prohlásil, že účinnost územního rozhodnutí na stavbu „Silnice I/16 Nová Paka – obchvat“, vydaného dne 8. 8. 2007, skončila dne 12. 9. 2012, a aby soud zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 3. 2011 (změna územního rozhodnutí), ze dne 8. 1. 2014 (stavební povolení na SO 326 a 327), ze dne 22. 1. 2016 a ze dne 18. 1. 2018 (prodlužující stavební povolení na SO 326 a 327) a ze dne 10. 12. 2021 (stavební povolení na SO 336). Dále se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2020 (stavební povolení na stavbu „I/16 Nová Paka – obchvat“).
3. Žalobce namítl, že platnost územního rozhodnutí na stavbu „Silnice I/16 Nová Paka – obchvat“ ze dne 8. 8. 2007 byla stanovena na 5 let – do 12. 9. 2012. V roce 2011 byla podána žádost o prodloužení platnosti územního rozhodnutí, avšak řízení o ní nebylo vedeno podle zákona č. 416/2009 Sb. (dále jen „liniový zákon“), takže podle žalobce bylo rozhodnutí o prodloužení platnosti územního rozhodnutí nezákonné, nikdy nenabýlo právní moci a platnost územního rozhodnutí skončila v roce 2012. Následně vydaná stavební povolení (uvedená v bodě 2. tohoto rozsudku) proto byla také nezákonná, nepřezkoumatelná a nikdy nenabýla právní moci.
4. K rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 4. 1. 2021 a rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021 žalobce namítl, že stavební úřad nevypořádal jeho námitku ohledně bezškodního odvodu dešťových vod ze stavby SO 138 do místní vodoteče. Nevypořádal jeho námitku ohledně změny projektové dokumentace na stavbu oproti projektové dokumentaci schválené v územním rozhodnutí. Namítl, že změna projektové dokumentace přidáním druhého propustku pod SO 138.1 byla nezákonná a tato jeho námitka nebyla vypořádána. K souhlasu obecního stavebního úřadu z 20. 3. 2018 žalobce namítl, že je nezákonný a nepřezkoumatelný. Podle žalobce byl vydán k jiné stavbě, a to ke stavbě „Silnice I/16 Nová Paka – obchvat“, kdežto nynější stavební povolení je na stavbu „I/16 Nová Paka – obchvat Nová Paka – Vidochov“, souhlas neobsahuje ověření projektové dokumentace s územním rozhodnutím, neobsahuje řádné odůvodnění, a tyto vady nezhojilo ani závazné stanovisko krajského úřadu z 30. 11. 2020. Žalobce dále namítl, že žalovaný nevypořádal řádně jeho odvolací námitku, že stavební povolení bylo vydáno na základě již neplatných stanovisek Městského úřadu Nová Paka ze dne 20. 10. 2016, Krajského úřadu

Královéhradeckého kraje ze dne 6. 6. 2013 a Regionálního úřadu vojenské dopravy Hradec Králové ze dne 31. 5. 2013. Ani jeho další odvolací námitky nebyly žalovaným řádně vypořádány, náležitě a srozumitelně odůvodněny, přičemž uvedl námitku k neplatnosti územního rozhodnutí a rozpor následně vydaných stavebních rozhodnutí s liniovým zákonem.

5. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobce byl v řízení účastníkem podle § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), takže mu příslušely pouze námitky, které se přímo dotýkají jeho vlastnických práv. Žalovaný s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí zopakoval stěžejní argumentaci a navrhl zamítnutí žaloby.
6. Osoba zúčastněná na řízení - ŘSD (dále také „stavebník“) uvedla ve vyjádření s podrobnou argumentací, že stavební povolení bylo vydáno na základě platného územního rozhodnutí a žalobcovy námitky vůči předchozím stavebním povolením jsou v tomto soudním řízení nepřipustné. Nyní přezkoumávané rozhodnutí žalovaného je zákonné a prosté vad. Stavebník navrhl zamítnutí žaloby a v nepřipustné části její odmítnutí. Osoba zúčastněná na řízení – CETIN a. s. - se k věci nevyjádřila.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavební řízení bylo zahájeno k žádosti stavebníka ze dne 30. 7. 2018, žalobce v průběhu řízení nahlížel do správních spisů, vyjadřoval se. Dne 4. 1. 2021 vydal stavební úřad rozhodnutí, jímž povolil stavbu „I/16 Nová Paka – obchvat Nová Paka – Vidochoh“ v rozsahu stavebních objektů SO 138 – Přeložka silnice III/284 21, SO 139 – Úprava místních komunikací ve Vidochově, a SO 284 – Zárubní zeď na SO 138.2, vše na pozemcích v katastrálním území Vidochoh. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 7. 5. 2021. Žalobce byl účastníkem správního řízení jakožto vlastník pozemku parc. č. X v k. ú. V., tedy jednoho z celkem 45 pozemků, na nichž byla tato stavba povolena.
8. Nejprve je třeba v této věci vymezit předmět soudního přezkumu. Rozhodnutími, uvedenými v bodě 2. tohoto rozsudku, se soud zabýval pouze z hlediska žalobní námitky o tom, zda podkladem pro stavební povolení ze dne 4. 1. 2021 bylo platné územní rozhodnutí. Veškerá rozhodnutí z bodu 2. tohoto rozsudku bylo totiž možno napadnout samostatně správní žalobou, nejedná se tedy o podkladová rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jejichž zákonnost by bylo možno přezkoumávat nyní v rámci přezkumu stavebního povolení. Soud se proto zabýval jen přezkumem rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021 a jemu předcházejícího rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 4. 1. 2021, a ve zbytku žalobu odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
9. Pokud jde o územní rozhodnutí ze dne 8. 8. 2007, jeho platností se zabýval stavební úřad na str. 17 stavebního povolení a žalovaný na str. 15 – 18 napadeného rozhodnutí, přičemž krajský soud se s jejich závěry ztotožňuje a pouze stručně shrnuje, že v době původně stanovené platnosti prodloužil příslušný stavební úřad platnost územního rozhodnutí v souladu s § 93 stavebního zákona, v tehdejší znění, a to do 12. 9. 2014. Dne 8. 1. 2014 bylo pak vydáno dílčí stavební povolení, byl tak naplněn § 93 odst. 4 písm. a) stavebního zákona, ve znění od 1. 1. 2013, o tom, že *územní rozhodnutí nepozbývá platnosti, bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebo nabyli-li v době jeho platnosti právních účinků souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru.*

Žalovaný přitom zcela správně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 12. 2019 č. j. 4 As 12/2018-111, podle něhož je rozhodující, že v době platnosti územního rozhodnutí byla podána žádost o navazující stavební povolení (a toto stavební povolení poté, v budoucnu, nabylo právní moci). V daném případě byla platnost územního rozhodnutí prodlužována stavebními rozhodnutími tak, jak uvedly správní orgány, takže stavební povolení ze dne 4. 1. 2021 bylo vydáno na základě platného územního rozhodnutí. Žalobcovy námitky, napadající zákonnost jednotlivých rozhodnutí „po cestě“, na tom nemohou ničeho změnit (viz bod 8. tohoto rozsudku).

10. Pokud jde o námitky ve vztahu k rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 4. 1. 2021 a rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, soud zdůrazňuje, že žalobce byl účastníkem správního řízení jakožto vlastník jednoho z pozemků, na nichž má být provedena stavba – bylo tedy na žalobci, aby chránil svá vlastnická a jiná práva, nikoli aby chránil zájmy jiných osob či aby hájil veřejný zájem. Žalobce by mohl být úspěšný, pouze pokud by alespoň tvrdil, že se účinky stavebního povolení přímo dotýkají jeho práv, přičemž tato tvrzení by musela být dostatečně konkrétní. Nestačí tedy tvrzení, že došlo k porušení určitých právních norem, je třeba výslovně uvést, jak konkrétně se každé takové tvrzení negativně dotklo právě žalobcových práv a zájmů (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2014 č. j. 6 As 119/2013-70 a jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2013 č. j. 7 Ca 130/2009-115). Soud tedy v souladu s § 2 odst. 4 liniového zákona rozhodoval o všech žalobních bodech, avšak hodnotil je s přihlédnutím k výše řečenému.
11. Žalobcovu námitku ohledně bezškodního odvodu dešťových vod ze stavby SO 138 do místní vodoteče (viz listina 3 k žalobě) vypořádal stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí ze dne 4. 1. 2021 na str. 18. Pokud jde o tvrzené nevypořádání žalobcových námitok ohledně změny projektové dokumentace na stavbu oproti projektové dokumentaci schválené v územním rozhodnutí (viz listina 4 k žalobě), k tomu soud uvádí, že tato žalobní námitka je natolik obecná, že nedává soudu příležitost se jí věcně zabývat. Žalobce neuvedl, v čem podle něj změny spočívaly, ani co z toho podle něj plyne ve vztahu k jeho veřejným subjektivním právům. Pokud jde o namítané přidání 2. propustku pod SO 138.1 (viz listina 1 k žalobě), lze pouze zopakovat, že ani zde žalobce nijak nekonkretizoval, jaký vliv by tato změna měla na jeho práva. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet tyto důvody či konkrétní okolnosti, které by měly svědčit jeho požadavku vznesenému v návrhu, ať už ze správního spisu či spisu soudního. Naopak, takový postup je soudu zapovězen (srov. např. rozhodnutí NSS ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1 As 170/2018 - 46). Navíc není pravda, že by žalobcová námitka ohledně propustku nebyla vypořádána ve správním řízení – žalovaný se jí zabýval na str. 10 – 11 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud jde o žalobcovy námitky k souhlasu obecného stavebního úřadu z 20. 3. 2018 (viz listina 5 k žalobě), i zde platí shora uvedené, že žalobce ani náznakem neuvedl, v čem byla snad dotčena jeho konkrétní práva, navíc se zmiňovaným souhlasem zabýval žalovaný na str. 10 – 11 odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalobce v žalobě na argumentaci žalovaného nijak nereagoval. Dále soud uvádí, že z obsahu správního spisu je zcela zřejmé, že zmiňovaný souhlas a jeho potvrzení se týkaly stavebních objektů v rozsahu vydaného územního rozhodnutí (8 katastrálních území), kdežto stavba, jejíž povolení je předmětem nynějšího přezkumu soudem, představuje jen dílčí část v rozsahu 3 stavebních objektů uvedených v bodě 7. tohoto rozsudku, vše pouze v katastrálním území Vidochov – proto se také název této stavby („I/16 Nová Paka – obchvat Nová Paka – Vidochov“) liší od celkového názvu stavby, jak je uveden v územním rozhodnutí („I/16 Nová Paka, obchvat“). Pokud jde o tvrzená neplatná stanoviska (viz

listina 6 k žalobě), z obsahu správního spisu k tomu jasně vyplývá, že žalobce tuto námitku formuloval v odvolání pouze zcela obecně, nerozvedl ji ani ve svých dalších podáních, takže její vypořádání žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí je tomu odpovídající a dostatečné. Pokud žalobce tuto odvolací námitku rozvedl až v žalobě, soud k tomu uvádí, že ani zde žalobce nesdělil pranic o tom, jak tyto údajné vady měly zasáhnout do jeho konkrétních veřejných subjektivních práv. Pokud žalobce tvrdil, že ani jeho další odvolací námitky nebyly žalovaným řádně vypořádány (viz listina 9 k žalobě), k tomu soud uvádí, že platností územního rozhodnutí se žalovaný zabýval na str. 15 – 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí, liniovým zákonem na str. 21 rozhodnutí. Souhrnně lze říci, že žalovaný se žalobcovými námitkami zabýval řádně, odůvodnil je srozumitelně a dostatečně.

12. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
14. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jim neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení. Právní zástupce stavebníka požadoval náhradu nákladů řízení a důvody spatřoval v „komplikovanosti a historické spletnosti celé kauzy, když žalobce aktuálně napadá všechna relevantní rozhodnutí včetně rozhodnutí o vyvlastnění“. K tomu soud uvádí, že žaloba v této věci je sice obsáhlá, nikoli však skutkově či právně natolik komplikovaná, aby z ní bylo možno dovozovat důvody hodné zvláštního zřetele, navíc za situace, kdy žaloba napadá kvalitní rozhodnutí správních orgánů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. června 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu